

คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น Faculty of Associated Medical Sciences KKU

ถอดบทเรียนความรู้พิเศษเฉพาะตัวของบุคลากรสมรรถนะสูง (Tacit Knowledge)

โดย อ.สุริพันธ์ เสนานุช วิทยากรอิสระ ด้านการจัดการความรู้และถอดบทเรียน

รศ.ดร.โชติชนะ วิไลลักษณ์

บริหารงานด้วยการจัดการความรู้

องค์การในสถาบันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยนั้น นอกจากคณะในแต่ละศาสตร์วิชาซึ่งเป็นหน่วยงานหลักมีภารกิจในการผลิตบัณฑิตไปสู่สังคม ยังมีหน่วยงานย่อยอีกหลายหน่วยงานที่เป็นงานสนับสนุน ในแต่ละคณะต่างมีโครงสร้างนี้เช่นกัน เนื่องจากภารกิจของมหาวิทยาลัยไม่ได้มีเพียงการเรียนการสอนเท่านั้น คณาจารย์หลายท่านจึงต้องเข้ามาทำหน้าที่ในการบริหารงานเพื่อให้อำนาจมหาวิทยาลัยขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ รศ.ดร.โชติชนะ วิไลลักษณ์ก็เป็นหนึ่งในคณาจารย์ที่ทำหน้าที่ทั้งด้านการสอนและการบริหารงานในหลายตำแหน่ง บนเส้นทางของการเป็นผู้บริหารท่านได้รับการยอมรับว่ามีแนวทางในการบริหารจัดการที่สร้างประสิทธิผล ด้วยการเป็นนักเรียนรู้ และนำความรู้มาใช้ในการบริหารงานอย่างที่เราควรศึกษาไว้เป็นต้นแบบของผู้บริหารต่อไป

มองเป้าหมายเพื่อส่วนรวม

รศ.ดร.โชติชนะเข้ารับราชการในตำแหน่งอาจารย์คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 เมื่อจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยมหิดล สองปีต่อมาได้รับมอบหมายให้เข้าไปดูแลกิจการนักศึกษาในฐานะกรรมการและดูแลงานประชาสัมพันธ์ของคณะไปพร้อมกัน ซึ่งเป็นงานแรกนอกเหนือไปจากการสอนทำให้ท่านได้เรียนรู้ว่าการทำงานในมหาวิทยาลัยนั้นยังมีงานอีกหลายอย่างที่เป็นองค์ประกอบในการขับเคลื่อน เพราะฉะนั้นทุกหน้าที่ต้องทำงานอย่างเต็มความสามารถ ช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน ทั้งในคณะด้วยตนเอง และระหว่างคณะกับมหาวิทยาลัย

หลังจากลาไปศึกษาต่อระดับปริญญาโท คณะเวชศาสตร์เขตร้อน มหาวิทยาลัยมหิดล และกลับมาทำงานในตำแหน่งอาจารย์ที่คณะ ท่านได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าภาควิชาจุลชีววิทยาคลินิก ในขณะนั้นต้องรวบรวมตำแหน่งหัวหน้าหน่วยจุลชีววิทยาคลินิก ของโรงพยาบาลศรีนครินทร์ซึ่งเป็นงานให้บริการคนไข้ด้วย เนื่องจากแนวคิดฐานรากในการก่อตั้งโรงพยาบาลคือการเป็นศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ เพื่อให้คณะที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสาธารณสุขไม่ว่าจะเป็นแพทยศาสตร์ พยาบาล สาธารณสุข เทคนิคการแพทย์ เภสัช ทันตแพทย์ ได้เข้าไปให้บริการคนไข้ในโรงพยาบาลร่วมกัน ดังนั้นอาจารย์ทุกท่านนอกจากภาระการสอนแล้ว จึงหน้าที่เข้าไปทำงานในโรงพยาบาลร่วมกันตามสายงานของแต่ละคณะ

การทำงานทั้ง 2 หน้าที่ ท่านได้กำหนดเป้าหมายไว้อย่างชัดเจน ในฐานะอาจารย์ผู้ถ่ายทอดวิชาความรู้ เป้าหมายอยู่ที่ความสำเร็จของนักศึกษาที่ต้องมีความรู้เพื่อไปประกอบอาชีพในอนาคต ท่านจึงให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้

รศ.ดร.โชติชนะ วิไลลักษณ์

ถอดบทเรียน โดย อ.สุริพันธ์ เสนานุช

ของนักศึกษาที่มีศูนย์กลางอยู่ที่ผู้เรียนไม่ใช่ผู้สอน ด้วยการใช้สื่อการสอนที่นอกเหนือจากตำราเรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีมุมมองที่กว้างขึ้น การตั้งคำถามให้เกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์ ไม่ใช่การท่องจำ

“ถ้าเราไม่มีเป้าหมายก็ทำงานยาก ไม่รู้จะทำไปทำไม”

ในหน้าที่ของหัวหน้าหน่วยจุลชีววิทยาคลินิกซึ่งเป็นงานให้บริการผู้ป่วยสนับสนุนการทำงานของแพทย์ เป้าหมายของท่านจึงมุ่งเน้นที่ตัวคนไข้ ทำอย่างไรจึงทำให้คนไข้ได้รับการวินิจฉัยอย่างรวดเร็ว แม่นยำที่สุด ด้วยความที่เป็นผู้ใฝ่รู้ในศาสตร์หลายแขนงจากการเป็นนักอ่าน รวมถึงความสนใจติดตามความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่จะช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น ท่านจึงเริ่มเอาระบบฐานข้อมูลเข้ามาใช้ ด้วยการเขียนโปรแกรมเก็บข้อมูลอย่างง่ายๆ ต่อมาได้พัฒนาไปสู่การใช้ Software การตรวจแบบอัตโนมัติในห้องปฏิบัติการโดยการดึงความร่วมมือจากกัลยาณมิตรเข้ามา ทำให้ลดเวลาการตรวจวิเคราะห์เชื้อจากเลือดที่ต้องใช้เวลา 5-7 วันต่อคนไข้หนึ่งคนเหลือเพียง 3 ชั่วโมง แพทย์จึงวินิจฉัยการรักษาเบื้องต้นได้เร็วขึ้นและลดเวลาในการะงานของการเพาะเชื้อจากเลือดลดลงทันที

การดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยจุลชีววิทยาคลินิกถึง 2 ช่วงทำให้ท่านได้เรียนรู้ถึงการบริหารทีมงาน การถ่ายทอดแนวคิดจากอาจารย์อาวุโส และการทำงานร่วมกับเครือข่ายภายนอก ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่สืบเนื่องมาจนปัจจุบัน อย่างไรก็ตามมีเหตุการณ์ที่ทำให้ท่านเห็นความสำคัญของความรู้ในการทำงานนั้นคือการติดเชื้อในหอยผู้ป่วยเด็ก ซึ่งทำให้ต้องปิดหอยผู้ป่วยเพราะไม่สามารถควบคุมเชื้อได้ เพราะความรู้และเทคโนโลยีไม่เพียงพอ เป็นแรงบันดาลใจให้ท่านไปศึกษาต่อเกี่ยวกับโรคติดเชื้อที่สาขาจุลชีววิทยาคลินิก คณะแพทยศาสตร์ศิริราช เพราะท่านมองว่าโรคติดเชื้อต้องแยกสายพันธุ์ให้ได้ก่อนโดยวิธีทาง Molecular หลังจากจบการศึกษาปริญญาเอกก็ได้มาทำงานเกี่ยวกับเชื้อดื้อยา จนมีนวัตกรรมโยงกับการทำงานของนักศึกษาปริญญาเอกท่านหนึ่ง ซึ่งได้มีการจดอนุสิทธิบัตรจากการออกแบบที่ท่านได้ทำไว้

เรียนรู้บนความหลากหลาย

นอกจากการให้ความสำคัญกับการทำงานอย่างมีเป้าหมายเป็นลำดับแรกแล้ว วิธีคิดในการทำงานอีกประการหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นนักเรียนรู้ของท่านก็คือความเชื่อในเรื่องความหลากหลายที่จะช่วยสนับสนุนซึ่งกันและกัน

“คณะจะได้เติบโตได้เพราะความหลากหลาย หรือ Diversity ถ้าเรามีความรู้ชุดเดียวกัน ความหลากหลายจะเกิดได้อย่างไร เพราะองค์กรจะเดินไปได้ต้องช่วยเหลือร่วมมือกัน ต้องมีความชำนาญด้านอะไรบางอย่างที่เป็นการเกื้อหนุนกัน”

รศ.ดร.โชติชนะ วิไลลักษณ์

ถอดบทเรียน โดย อ.สุรพันธ์ เสนานุช

จากการอ่านหนังสือหลายประเภท และสนใจในศาสตร์หลายแขนงไม่ว่าจะเป็นถ่ายภาพ ความสนใจในภาพยนตร์ ดนตรีซึ่งหาได้ค่อนข้างยากในนักวิชาการสายวิทยาศาสตร์ ทำให้ท่านเห็นว่าศาสตร์แต่ละศาสตร์นั้นนำมาเติมเต็มให้กัน และกันได้ การสอนในห้องเรียนจึงเน้นให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ และนำสื่อการสอนหลายประเภทเข้ามาใช้ เพื่อให้เกิดความใฝ่รู้ไปสู่การเรียนรู้ เพราะท่านเห็นว่างานเทคนิคการแพทย์นั้นไม่ได้อยู่แต่ในห้องปฏิบัติการ แต่ต้องให้ความรู้กับสังคมได้ด้วย และมีโอกาสที่จะสร้างอาชีพที่หลากหลายจากความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ

“นักเทคนิคการแพทย์ โยนคู่มือไปฉบับเดียว ก็ก่อสร้างสร้างตัวได้ เพราะตอนที่ทำห้องแล็บ ก็มีแค่กระดาษ เราฝึกฝนเด็กด้านทฤษฎี และปฏิบัติค่อนข้างเข้มงวด เด็กของเราจึงไปได้หลายทางมาก บางทีก็มีอาชีพแปลกๆ แดกสายออกไป ตั้งแต่มีสาขาวิชาชีพก็สามารถตั้งคลินิกตัวเองได้ มีรุ่นพี่หลายคนทำหน้าที่นี้คือให้ความรู้จากห้องแล็บ ดูแลสุขภาพคนในชุมชน เป็นจุดตั้งต้นใหม่ของเทคนิคการแพทย์ในภาพรวม มีรุ่นพี่คนหนึ่งไปอยู่ที่โคราช มีแล็บส่วนตัว ดูแลคนในชุมชน ตั้งแต่ระดับป๋ยามาถึงหลาน เพราะความเชื่อถือในคำแนะนำ”

การที่มีโอกาสทำงานร่วมกับเครือข่ายภายนอกคณะทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและนอกมหาวิทยาลัย ตั้งแต่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยจุลชีววิทยาคลินิก จนมาดำรงตำแหน่งรองคณบดี ฝ่ายวิชาการในปี 2535 ได้มีโอกาสไปร่วมประชุมกับทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อวางแผนการจัดการจัดการเพิ่มการผลิตบัณฑิตของคณะเทคนิคการแพทย์ซึ่งเป็นหนึ่งของสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลนในขณะนั้น ด้วยความเป็นผู้บริหารที่มีอาวุโสหน่อยในที่ประชุม ทำให้ความคิดเห็นไม่ได้รับความสนใจจากข้าราชการอาวุโส แม้ว่าจะเป็นความคิดเห็นที่ถูกต้อง ท่านจึงนำประสบการณ์มาใช้ประโยชน์ในการบริหารงานในเวลาต่อมา นั่นคือการรับฟังผู้ใต้บังคับบัญชา เพราะเชื่อว่าทุกคนมีมุมมอง วิธีคิดที่อาจมีประโยชน์ แม้ว่าจะมีอาวุโสที่น้อยกว่า

เมื่อได้รับมอบหมายให้ดูแลระบบประกันคุณภาพการศึกษาในปี พ.ศ. 2540 จนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกก็ยังคงได้กลับมาดูแลงานประกันคุณภาพการศึกษาอีกครั้ง และได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ตรวจประเมินของมหาวิทยาลัย ตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) ท่านก็ได้มีโอกาสเรียนรู้กับผู้เชี่ยวชาญระดับชาติ หลายท่านในการประชุม การอบรม การสัมมนา ซึ่งท่านได้เก็บเกี่ยวนำมาใช้ในการพัฒนาทีมงานได้ในเวลาต่อมา

“ผมพูดเสมอว่าเป็นนักวิชาการอยู่แต่ข้างใน ต้องออกไปช่วยข้างนอก อย่างน้อยไปช่วยให้ความคิดเห็นในการประชุมวิชาการ ถ้าแสดงความรู้ที่เราจริงจัง ก็จะมีเครือข่ายมาขอความรู้ หรือเชื่อมโยงกันได้ เป็นแก่นความคิดให้คนอื่นเป็นหลัก การทำให้คนอื่นเป็นเรื่องสำคัญ เราเป็นนักวิชาการ เรารู้มากกว่าคนอื่น สิ่งใดที่ช่วยสังคมได้ในมุมใดมุมหนึ่ง เราต้องช่วย และส่วนหนึ่งการที่เราออกไปข้างนอกจะทำให้รู้ว่าเขาทำอะไรกันอยู่ คุณจะมีส่วนช่วยเป็นฟันเฟืองตรงไหน ทำให้มีเครือข่ายในการช่วยกันคิด ช่วยกันตอบสังคม”

รศ.ดร.โชติชนะ วิไลลักษณ์

ถอดบทเรียน โดย อ.สุริพันธ์ เสนานุช

บริหารงานบนฐานความรู้

การให้ความสำคัญกับการใช้ความรู้เป็นฐานในการทำงานทำให้ท่านมุ่งไปสู่การสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการที่สร้างประโยชน์ไม่เพียงแต่ภายในคณะเทคนิคการแพทย์แต่มองไปถึงสังคมในภาพรวมด้วยเสมอ

“การบริหารงาน พยายามศึกษาจากตำราด้านการบริหาร ซึ่งใช้ได้บ้างไม่ได้บ้าง ที่สำคัญคือเมื่อได้รับมอบหมายงาน ต้องศึกษากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ วิธีการปฏิบัติงาน มาตรฐานต่างๆ ซึ่งคงไม่สามารถรอบรู้ได้ทั้งหมด ต้องอาศัยบุคลากรในงานนั้นๆ สนับสนุนความรู้และข้อมูลด้วย แต่ก็ต้องตรวจสอบข้อมูลเหล่านั้นเช่นกัน ผมเป็นคนที่ชอบศึกษาเรียนรู้ อาจใช้เวลามากหน่อย และจะหงุดหงิดถ้าไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยขาดความถนัดหรือความรู้”

ในแต่ละบทบาทของรศ.ดร.โชติชนะ ตั้งแต่การเป็นหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าหน่วยจุลชีววิทยาคลินิก รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รองคณบดีฝ่ายแผนและประกันคุณภาพ มาจนถึงเป็นผู้ตรวจประเมิน ระบบคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยขอนแก่น และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ท่านได้สร้างผลงานที่แสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับการบริหารงานบนฐานความรู้อย่างต่อเนื่อง เช่น การนำเครื่องเพาะเชื้อจากเลือดผู้ป่วยมาใช้ในการบริการของหน่วยจุลชีววิทยาคลินิก เพราะท่านมองว่าการบริการของหน่วยเป็นมากกว่าการบริการผู้ป่วย นั่นคือต้องมีความเป็นเลิศทางวิชาการด้วยเพื่อเป็นที่พึ่งแก่ประชาชนได้ เพราะการพบเชื้อได้เร็วทำให้การรักษาแม่นยำขึ้น ควบคุมโรคในระดับชุมชนได้ดีขึ้น

การบรรจุหลักสูตรวิชาระบาดวิทยาในคณะเทคนิคการแพทย์ก็เป็นอีกหนึ่งผลงานของท่านเมื่อเป็นประธานร่างหลักสูตร ท่านเห็นว่าวิชานี้จะทำให้งานเทคนิคการแพทย์เข้าไปเสริมงานด้านอื่นได้ และไปต่อกับวิชาการแพทย์ชุมชนด้วย นอกจากนั้นยังได้พัฒนาสื่อการสอนรูปแบบใหม่ๆ เข้ามาเช่นการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ การออกแบบการสอนใหม่ด้วยวิธีการตั้งคำถามให้นักศึกษาไปค้นคว้าข้อมูลมารวมอภิปราย เป็นต้น

ช่วงเวลาที่ท่านดำรงตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายวิชาการผลงานที่ได้ฝากไว้คือการวางรากฐานโครงสร้างด้านกายภาพเพื่อรองรับการเติบโตของคณะในอนาคตด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาองค์กรและสังคม ซึ่งอาคารสถานที่ไม่เพียงพอ การเป็นตัวแทนคณะในการยื่นข้อเสนอจนประสบความสำเร็จ ทำให้ท่านได้เรียนรู้กลยุทธ์การเจรจาต่อรองจากท่านคณบดีไปพร้อมกัน

ในปี พ.ศ. 2540-2541 เมื่อได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ศึกษาระบบประกันคุณภาพการศึกษานั้น ท่านได้มีส่วนในการจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาระดับแรกของคณะ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ยังไม่มีมาตรฐานกลางที่กำหนดจาก

รศ.ดร.โชติชนะ วิไลลักษณ์

ถอดบทเรียน โดย อ.สุริพันธ์ เสนานุช

ทบวงมหาวิทยาลัย คู่มือดังกล่าวมาจากการศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองจากการฟังบรรยายโดยวิทยากรและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคณาจารย์ของคณะเทคนิคการแพทย์

พัฒนาทีมงานด้วยการจัดการความรู้

ด้วยการเป็นผู้ให้ความสำคัญในการใช้ข้อมูล ท่านจึงมุ่งเน้นการอบรมทีมงานในความรับผิดชอบให้ทำงานบนพื้นฐานของการจัดการข้อมูลอย่างมีระบบ การศึกษาข้อมูลอย่างต่อเนื่องเพราะแม้ว่ามหาวิทยาลัยจะมีระบบข้อมูลสารสนเทศดีเพียงใด แต่ก็ไม่สามารถตอบสนองการบริหารงานวิชาการของคณะได้ทั้งหมด แต่ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป การใช้ข้อมูลย่อมเปลี่ยนแปลงได้เสมอ นอกจากนั้นการทำงานร่วมกัน ต้องมีข้อมูลที่เท่ากัน เพื่อขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายด้วยกัน

“ความรู้สำคัญที่สุด ที่ต้องรวบรวม วิเคราะห์ระบบการทำงานที่ตอบสนองเป้าหมาย ปัญหาอุปสรรคในการบริหารงานก็คืออาจารย์ที่มาเป็นผู้บริหารไม่ได้ผ่านการเรียนรู้เพื่อเป็นผู้บริหารมาก่อน ไม่มีความรู้เกี่ยวกับเครื่องมือการบริหาร ส่วนใหญ่เกิดจากการเรียนรู้จากผู้บังคับบัญชา ผู้อาวุโส หรือเพื่อนร่วมงาน อย่าอายที่บอกว่าไม่รู้ ต้องพยายามหาความรู้อยู่เสมอ การสร้างเครือข่ายภายนอกองค์กรเป็นส่วนหนึ่งของการหาความรู้”

ดังนั้นในการบริหารทีมงาน ท่านจึงใช้หลักความเมตตา กรุณาในการสอนงาน รับฟังความคิดเห็น และฝึกให้เป็นนักเรียนรู้ด้วยการให้โจทย์ปัญหาการทำงาน เพื่อให้ฝึกคิดวิเคราะห์ หากพบว่าผู้ใต้บังคับบัญชาคนใดแสดงถึงความใฝ่รู้ มีวิริยะ อุตสาหะจะสนับสนุนให้เรียนรู้มากขึ้นเพื่อสร้างความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ในวงของผู้ที่ทำงานใกล้ชิดจึงมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาทีมงาน

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

1. การทำงานที่มุ่งเน้นประโยชน์ส่วนรวม

การทำงานที่กำหนดเป้าหมายไว้ที่นักศึกษาในฐานะอาจารย์ผู้สอน และคนไข้ในหน้าที่หัวหน้าหน่วยจุลชีววิทยาคลินิก โรงพยาบาลศรีนครินทร์ แสดงให้เห็นถึงการยึดถือในแนวทางปรัชญาของมหาวิทยาลัยมหิดลที่ท่านได้ศึกษามาที่ว่า “ขอให้ประโยชน์ส่วนตนเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง ฯ” การทำงานในฐานะผู้บริหารของท่านแต่ละตำแหน่งก็แสดงให้เห็นถึงวิถีคิดในการทำงานที่มุ่งเน้นประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง ทำให้ท่านพยายามเรียนรู้อย่างรอบด้าน ทั้งด้านกฎ ระเบียบ มาตรฐานวิธีปฏิบัติต่างๆ ตลอดจนองค์ความรู้และเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อนำมาสนับสนุนให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพสูงสุด ด้วยการพัฒนาคุณภาพในการทำงานอย่างต่อเนื่อง ในการเป็นผู้ตรวจประเมินระบบประกันคุณภาพการศึกษาท่านก็ได้ใช้หลักความเมตตา เกื้อกูลทำให้การตรวจประเมินเกิดประโยชน์ต่อผู้รับการตรวจด้วยการ

รศ.ดร.โชติชนะ วิไลลักษณ์

ถอดบทเรียน โดย อ.สุริพันธ์ เสนานุช

ชี้ให้เห็นข้อปรับปรุง ซึ่งทำให้ท่านได้รับการชื่นชมว่ามีความซื่อตรง และเป็นกัลยาณมิตร ท่านจึงได้รับเชิญให้เป็นผู้ตรวจประเมินในระดับชาติในเวลาต่อมา

2. การให้ความสำคัญกับการพัฒนาทีมงาน

ในฐานะรองคณบดีฝ่ายแผนและประกันคุณภาพ ซึ่งต้องทำงานกับทีมงานสายสนับสนุน รศ.ดร.โชติชนะมีความเชื่อมั่นในการทำงานเป็นทีมที่ทุกคนจะต้องมีข้อมูลที่ทำเทียมกัน จึงจะขับเคลื่อนงานร่วมกันได้ ท่านจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนด้วยการส่งเสริมให้ทำงานด้วยการใช้ความรู้ รู้จักการคิดวิเคราะห์ ซึ่งท่านจะสอนงานด้วยหลักความเมตตา กรุณา รับฟังความคิดเห็น พัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่องด้วยการมอบโจทย์ที่มีความท้าทายโดยการให้ทำโครงการพัฒนา งาน และสร้างแรงจูงใจด้วยการนำโครงการที่ดีเด่นออกไปนำเสนอในเวทีระดับมหาวิทยาลัย เป็นการสนับสนุนผู้ที่มีความตั้งใจในการทำงาน ซึ่งเป็นบทบาทสำคัญของผู้นำที่สร้างสภาพแวดล้อมให้การขับเคลื่อนงานให้ไปสู่ความสำเร็จ

3. ความมุ่งมั่นในการทำงาน

แม้ว่าในการได้รับมอบหมายให้ทำงานบริหารในแต่ละครั้ง ตั้งแต่เป็นหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าหน่วยจุลชีววิทยาคลินิก จนมาถึงรองคณบดีฝ่ายวิชาการ รองคณบดีฝ่ายแผนและประกันคุณภาพ ล้วนเป็นงานที่ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนทั้งสิ้น ทำให้พบปัญหาอุปสรรคในการทำงานอยู่เสมอ แต่ด้วยความรับผิดชอบสูงในงานที่ทำ ท่านจึงมุ่งมั่นในการทำงานทุกงานอย่างดีที่สุด ด้วยการเรียนรู้ ให้ความสำคัญกับข้อมูลและสารสนเทศ กล้าตัดสินใจ และสร้างความร่วมมือกับเครือข่ายอย่างกว้างขวาง